

محمتمل است که بیشتر شهابها مانند سایر سیاره هادر مدارهایی بدور خورشید میگردند و جزء منظومه شمسی هستند، هر چند عددی قلیلی از بارانهای شهابی که در زمان و فصول معینی ظاهر میشوند نیز باقی مانده و خرده ریزهای ذوات الاذتاب باشند.

سنگهای آسمانی

گاه گاهی بعضی از سنگهای آسمانی که بزمین میافتند تا اندازهی بزرگ هستند و از حرارتی که در هوای زمین در آنها ایجاد میشود کاملاً سوخته نمیشوند. در چنین حال این سنگها یا تکه پاره های آنها باشدت در هوا حرکت میکنند و گاهی با صدای بلند و نور زیادی بر زمین میافتند، ظاهراً هابه تعجب است که چطور این سنگ های آسمانی با آن سرعت زیادی که در هوا حرکت میکنند به عمق زیاد در زمین فرو نمیروند وای باید بخاطر داشت که مقاومت هوای زمینی بزودی از سرعت آنها میکاهد. در ایران که جمعیت و آبادی کم است اگر سنگهایی هم میافتد در بیابانها و کوهها که جمعیت کم است میافتند، و کسی از افتادن آنها آگاه نمیشود، ولی مثلاً در امریکای شمالی که کشور وسیع و جمعیت زیاد است در بیشتر نقاط افتادن آنها دیده و ثبت میشود و بنابراین از ریزش این سنگها ثبت زیادی برداشته شده و در موزه ها مجموعه زیادی از این سنگها جمع کرده اند.

گاهی يك سنگ آسمانی عظیمی با فشار زیاد بزمین میخورد و چاهی شبیه بچاه آتش فشان ایجاد میکند. در ایالت آریزونا نزدیک کانتون دیابولو واقع در آمریکای شمالی، در میان بیابان چاهی بعمق ۵۷۰ پا که محیط دایره آن ۴۲۰۰ پامیباشد هست که تقریباً میتوان بقین داشت این چاه از افتادن يك سنگ بزرگ آسمانی پیدا شده است از دیواره این چاه تا فاصله شش میلی در هر طرف تکه های کوچک آهن سنگ های آسمانی که بالغ بر چندین تن میشود ریخته بوده که جمع کرده اند و این تکه ها محققاً وقتی همراه آن تکه بزرگ بوده اند که اکنون در اعماق زمین دفن شده است.

محقق نیست که این سنگ در چه زمانی افتاده ولی از درخت های سروی که

در دیواره این چاه روئیده و موجود است و ۷۰۰ سال عمر دارند مسلم است که این درخت ها بعد از افتادن سنک سبز شده و نمو کرده اند، از کهنگی و منلاشی شدن کوه پاره ها عقیده دارند که این واقعه بیش از پنج هزار سال نیست، و در هر حال بین این دو تاریخ یعنی ۷۰۰ و ۵۰۰۰ سال واقع شده است، نه بیشتر و نه کمتر

در تاریخ ۴۰ ژون ۱۹۰۸ مسیحی در جنگلی واقع در سیبریای مرکزی شمالی يك سنک بسیار عظیمی افتاد که يك مساحت سهالی چهار هزار هیل مربع را بکلی ویران ساخت. درخت ها از زمین کنده شده و همه بر زمین ریختند در حالیکه نوک درخت ها بطرف خارج از مرکز واقعه قرار گرفتند، این سنک بایستی قبل از تصادم با زمین شکسته شده باشد یا آن که اصلا مرکب از عدد زیادی از سنک های بزرگ بوده است که باهم حرکت می کرده اند، زیرا اجزاء های بسیاری در حوالی آنجا یافت میشود که بزرگترین آنها قطر دایره اش یکصد و پنجاه پامی باشد.

هر گاه اینگونه سنک های بزرگ در نقاط پر جمعیت بیفتند تلفات نفوس بسیار زیاد خواهد بود، اما خوشبختانه اینگونه سنک ها بسیار نادر میافتند.

پروپشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

